
ROZRZĄDZANIE (2) *sb n*

o oraz a *jasne*.

sg *D* rozrządzaniu (1). \diamond *I* rozrządzaniem (1).

Sł stp brak, Cn s.v. dziesiątkowanie; rozprawianie, Linde brak.

1. *Kolejność, porządek wydawania [czego] (1) : Architriclinus, Qui praeest triclinio – Marfzołek nad rozrządzaniem potraw, Trukfas. Calep 90a.*

2. *Wydawanie polecenia dotyczącego majątku; ordinatio JanStat; dispositus Cn (1) :*

Wyrażenie: »rozrządzanie testamentowe« (1): Ale nieruchomé dobrá tak dziedziczné/ iáko zaftáwné [...] rozrządzániu Teftámentowému [Testamenti ordinationi JanStat 579] nie máią podléc. SarnStat 709.

Cf **ROZRZĄDZAĆ**

ZCh, SBu